

Υπαρχαίριος σπορί τσπικισί Μαδυλινού Αγιώτος
Αριθμού 23/25 γ' 30 Μαρτίου 1941.

Ένας από τους πιο άριστους και πιο αεικίμων Έλληνες
θεορκοί και έραφέτες σήμερα εδώ. Τα δακρυά βλασάρια
του Σχοριού και πόδης μας κατέρχονται σπορί στίβο και άμυγλας
με "Γαργίλι και Κραυτά", συνεχίζοντας εξακίμι παράδοσης 2400
χρόνων πρὸς τερμί και δόξα του Έλληνικού Ποσειδωνίου.
Γιατί η Έλλάδα, ὅπως και ἄλλα, δίδασκε σπορί υδορκο και
τοῦτο: πόσο ὁμορφαίει και πόσο εξυφνίεται η ψοί με τοίς
Θυμπακίσι Αγιώτις σέ καιρό εἰρήνης και πόσο δέ καιρό
Ποσειδωνίου το πνεύμα και Θυμπακίσι Αγιώτις βουδῆ και ἴδέα,
το ἴδανισό και ἀντίτρος ψοί, τα σπλαχθῆ σέ δινάδα κορμιά γ'
1' ἀκεζήνια φροσφάλα με νέ παγκίση νιμυφάρα.

Ο Γυμνασιολογί Σίμοτος Θυμπακίσι, και ἀνέκαθε και ^{εἰρηκί} ~~εἰρηκί~~
πρελοβοηθῆ και διορκοκί και τσπικισί Μαδυλινού Αγιώτις Ακ.
μεσοῦ και να συνεχίση και μετὰ τῆς εἰρήνης με δῆκασα μετὰ
να περιφανεύεται. Ἀπό το 1892, και ἰδρῆδισσε δσοῦ τοῦ ἀέριου
στο ἄνεκα θεορκοκί και σήμερα, 16 β' δδουκίσι Σωφια.
Κεῖο του Έλληνισμοῦ βάρτασε και δάδα του Θυμπακίσι
Ροκίμαλος ἴοβσοι, ~~καὶ δῆρα~~. Το εἰχαριστῶ εἰ μέρος ὅσον
και Σχοριού και κατέρχονται σήμερα σπορί κίσημο ἀγιώτις και
τω από και αἰγίδα του. Ἐτσι, ὅσα τα δχορκοί και πόδης
μας δείχνανε και ἀναγνωρίση και μετὰ τῆς ὑπερκοίτες του
Γ.Σ.Ο. σπορί δδουκίσι και πόδης μας και και γροδοζοῦ

να συμπαραβούμε την εξέφωσι του γούλου του και τα μαλλί
τα κέρμα, ποι' θα βρούμε με το γούλο του αδελφισμού.
Κι' έμμεσα, τ'αγρό' αδελφισμό' πνεύμα, δείγμα ζωϊκού πολιτισμού,
ποι' μακροβίων με ζωό' Γ.Σ.Ο για 50 χρόνια τώρα, ή ευεργέτη
και ούμμετα τις ψυχές των εύγενητων νεαρών αδελφών μας
και τις πείθει να γυμναστούν ένα ιππολικού άγωνα.
Αλλά είναι και η εύχη' όσων μας. Γιατί ο σκοπός του άδελφ.
βιομού, ποι' τόσο στενά συνδέεται με το' σκοπό' της ζωής, και
μάζισα μια ζωή άνήλικη, δεν είναι άλλος, σαρκό' άδελφ.
αδελφισμό' πνεύμα: Τάξε το' έμφο' σου σεαυτήν μια άμ.
δυνή, μια ύψατα και μεγάλα' ύδεια, και ρίξε τον όλον
άγωνα για να' των υπηρετήσιν, κ'όλη και μόνου κ'όλη,
νικητής ή και ήττημένος. Αλλά δεν είναι και τό νόημα
μια άμικτη ζωή, ποι' άξίζει να μη' ένα άμικτη έμφανισός;
Και δε' ού' φαίνεται πως οι άγωνα κ'όλοι' των παιδιών
μας, οι άγωνα κ'όλοι' του σταδίου, είναι η' μαγύλα προ.
παιδία και είδαγμη' όλου' άλλου' άγωνα, ποι' διατά.
γαν ούμμετα λαοί, άμικτη' πολιτισμένοι, ού' το' έμφαν.
νό και το' άγγισός; Όλα κ'όλα μας, σε κ'όλας και
από' τό σωμαίς των ύδων των έφενδερίας και των δι.
καιοσύνης "για να' πεδαίονε με το' κ'όλας ψαζά, άν νικη.
δού, π'ρα να' μ'οσνε με το' κ'όλας κα'τω".
"Εβί υί' οι αδελφές μας. γυόβιοι, κατέρχοντα όλοι' όλου' ό.
βο μόνο για την έξυπνησιν των ύδων του άδελφισμού, άδι.
άφοροι εν δα' νικησόν ή δα' νικηδού. Καμαρώτε τ'αυ'.

ὡραία ἐφύθημά μορμιά, ὅταν σὺν προσπιδιά σου
μὲ τοῖς ^{ἰπτεροῖς} ὑπνωτισμοῖς τῶν κατὰ γραμμῶν τοῦ ἐμ-
πνέου τοῦ μαρμάρου τοῦ μαρμάρου ἢ τοῦ χρώματος.
Θαυμάστε τὸ πέλαγμά σου σὸ τρέξιμο. Προσέξτε
εἰς γὰρ γὰ ἰδύτε ποσο πειδαρχιὴ γίνεται ἢ ὕψι
σὺν ἰδέα ποῦ τὴν μινῆ καὶ τὴν μεταμορφώσεως πῶς
κινεῖται, διπλώνεται καὶ ὑπνωτίζει τὸ μορμιά σὺν
προσπαθί τοῦ πνεύματος. Αὐτὸ εἶναι τὸ οὐδαιολογικὸν
νόημα τῆς ψυχῆς. ὁ ἀγνῆς, ἢ παῖς. παῖς μὲ ἀγνῆτα,
μὲ τὸ μορμιά καὶ τὴν ψυχὴ. Ὅπου γέμει ἢ ὕψι
γέμει μὲ ἢ ψυχή. Ἀποίμοιο δ' ὅδου παραμυρ-
φύσε τὴν ἀγνῆτα τοῦ καὶ σλαδῶντε μαυρία
ἀπὸ τοῦ φωτὸς τῆς μαυρία ἀπὸ τοῦ ἀγνῆτα. Τα μορ-
μια σου δὲ ρεῖψοντε ἕκαστ' ἠρρωσμένον καὶ δὴ τὴν
μὲ ἢ ψυχὴ σου χαρὶς ἰσοφύ δὲ παραγγιᾶν, δὲ
νευρωδῆ.

Δόξα (Χριστῶ) σὸ Πνεῦμα τῶν ἀγνῆτα.
καὶ ἰσῆρα ἀνοῖστε πῶς ἐλαγνῆτα ὁ μετὰ μαρμάρου
τὸ Πνεῦμα τῶν ὑπνωτισμῶν ἀγνῆτα.